

INGRES

*METROPOLITY PRZEMYSKIEGO
ARCYBISKUPA ADAMA SZALA*

Przemyśl, 21 – 05 – 2016 r.

Jerzy Łobos

„MÓDLCIE SIĘ ZA WASZEGO BISKUPA”

INGRES

ARCYBISKUPA ADAMA SZALA

Przemyśl 2016

Opracowanie i skład komputerowy :

Jerzy Łobos

Korekta:

Ks. Prałat Bronisław Żołnierczyk

Wydawca:

Katolickie Stowarzyszenie „Civitas Christiana”
Przemyśl, ul. Żeromskiego 10

ISBN 978-83-64519-27-7

Druk:

„ Bonus Liber” Sp. z o.o.
Wydawnictwo i Drukarnia Diecezji Rzeszowskiej
35-020 Rzeszów, ul. 17 Pułku Piechoty 7
tel. /fax 17 852 59 38, 790 504 406
e-mail: drukarnia@bonusliber.pl, www.bonusliber.pl

„Módlcie się za waszego Biskupa”

Ile to już razy w swoim życiu przeżywaliśmy sakrę i ingres nowego Biskupa. Z pewnością nie jeden, zawsze jednak było to dla nas wielkim przeżyciem, ważną, niezapomnianą uroczystością. Nadszedł dzień że w Archidiecezji przemyskiej po raz kolejny mogliśmy przeżywać taką uroczystość. Po Księdzu Arcybiskupie Józefie Michaliku w przemyskiej Archidiecezji nastał 70. z kolei Ordynariusz Ksiądz Arcybiskup Adam Szal – dotychczasowy biskup pomocniczy tej Archidiecezji. Przy tej okazji warto zwrócić uwagę na nauczanie Kościoła o hierarchicznym ustroju Kościoła.

Konstytucja dogmatyczna o Kościele "Lumen gentium" w rozdziale III zaznacza:

KK 24. Biskupi, jako następcy Apostołów, otrzymują od Pana, któremu dana jest wszelka władza na niebie i na ziemi, misję nauczania wszystkich narodów i głoszenia Ewangelii wszelkiemu stworzeniu, aby wszyscy ludzie przez wiarę, chrzest i wypełnianie przykazań dostąpili zbawienia (por. Mt 28,18, Mk 16,15-16, Dz 26,17n). Dla pełnienia tego posłannictwa, Chrystus Pan obiecał Apostołom i zesłał z nieba w dzień Zielonych Świąt Ducha Świętego, aby dzięki Jego mocy byli świadkami Chrystusowymi wobec ludów i narodów, i królów aż po krańce ziemi (por. Dz 1,8, 2,1nn, 9,15). Urząd zaś ten, który Pan powierzył pasterzom ludu swego, jest prawdziwą służbą, wymownie nazwaną w Piśmie świętym "diakonią" czyli posługiwaniem (por. Dz 1,17 i 25, 21,19, Rz 11,13, 1 Tm 1,12).

KK 25. Wśród głównych obowiązków biskupich szczególne miejsce zajmuje głoszenie Ewangelii. Biskupi są zwiastunami wiary prowadzącymi nowych uczniów do Chrystusa i autentycznymi, czyli upoważnionymi przez Chrystusa nauczycielami, którzy powierzonemu sobie ludowi głoszą prawdy wiary, aby w nie wierzył i w życiu je stosował.

Katechizm Kościoła Katolickiego poucza:

KKK 935 Chrystus posyła swoich Apostołów i ich następców, aby głosili wiarę i rozszerzali Jego Królestwo. Daje im udział w swoim posłaniu. Otrzymują oni od Niego władzę działania w Jego Osobie.

KKK 938 Biskupi, ustanowieni przez Ducha Świętego, są następcami Apostołów; każdy z nich jest "widzialnym źródłem i fundamentem jedności w swoim Kościele partykularnym"⁴⁵⁹Sobór Watykański II, konst. Lumen gentium, 23).

Przypomnijmy tu również **fragmenty homilii Jana Pawła II** podczas konsekracji biskupa Józefa Michalika 16 października 1986 r. w Watykanie.

... „ Kościół trwa przez wieki i jest obecny na wszystkich miejscach ziemi dzięki tajemniczej rzeczywistości, jaką jest sukcesja apostołowa. Misję, którą Syn Boży, Jezus Chrystus, Słowo Wcielone, otrzymał od Ojca, kontynuowali z Jego woli i poprzez Jego bezpośrednie w nich działanie Apostołowie, którym dał władzę nauczania, kapłańskiej posługi i rządzenia; od Apostołów przeszła ona na ich następców, biskupów, i tak będzie do końca historii ludzkości: „Jak Ojciec Mnie posłał, tak i Ja was posyłam" (J 20,21)”...

... „ Podniesienie do godności biskupiej i włączenie do Kolegium Biskupów jest z pewnością dla człowieka wielkim zaszczytem: biskup bowiem posiada władzę Chrystusa i może ją przekazywać innym. Ale jest to także wzniosła i stawiająca wymagania służba Chrystusowi i Kościołowi. Wielka też jest jego odpowiedzialność przed Bogiem i przed ludźmi, ciężką na nim pasterskie zadania. Już prorok Izajasz wyliczył obowiązki tego, którego Duch Święty wybiera i posyła, by niósł ludziom zbawienie: winien obwieszczać radosną nowinę o Prawdzie, opatrywać rany serc złamanych

i przepowiadać miłosierdzie Pana. Z tego powodu biskup musi być całkowicie oddany Bogu i ludziom, jako nauczyciel, przewodnik, animator, nie szukający nigdy ludzkich korzyści. Św. Paweł przypomina to Tymoteuszowi: „Wzorem bądź dla wiernych w mowie, w obejściu, w miłości, w wierze, w czystości. Przykładaj się do czytania, zachęcania, nauki. Uważaj na siebie i na naukę, trwaj w nich! To bowiem czyniąc i siebie samego zbawisz, i tych, którzy cię słuchają”...

... „ Odpowiedzialna posługa Biskupa w Kościele wymaga, aby wierni byli z nim zjednoczeni serdeczną życzliwością, synowskim posłuszeństwem i nieustanną modlitwą. Święty Augustyn, przejęty obowiązkami Pasterza, który przewodniczy ludowi na drodze do zbawienia, mawiał do wiernych: „Być może wielu zwykłych chrześcijan zdąży do Boga drogą łatwiejszą od naszej, idąc tym szybciej, im mniejszy ciężar odpowiedzialności spoczywa na ich barkach. My natomiast będziemy musieli zdać sprawę Bogu przede wszystkim z naszego życia jako chrześcijanie, a następnie w sposób szczególny z wypełnienia naszej posługi jako pasterze” (Serm. 46 1-2). Swoją owczarnię prosił więc św. Augustyn o pomoc i zrozumienie” ...

... „ Drodzy bracia: „Słuchajcie Biskupa, aby Pan nas wysłuchał” (św. Ignacy z Antiochii. List do Polikarpa VI). Modląc się codziennie za waszego Biskupa, aby zawsze był mocny w wierze, odważny wobec zła i błędu, wrażliwy i miłujący wszystkich, cierpliwy i miłosierny”...

To wydarzenie tak ważne dla przemyskiego Kościoła należy z pewnością utrwalić w naszej pamięci, zapisać w historii. Oddział Katolickiego Stowarzyszenia „Civitas Christiana” postanowił więc wydać publikację, która zawiera, krótką relację z Ingresu a przede wszystkim wszystkie wystąpienia i przemówienia. Należy zaznaczyć, że materiały te nie są autoryzowane oparte jedynie na zapisie cyfrowym MP3.

Chciałbym serdecznie podziękować, Ks. Prałatowi Bronisławowi Żołnierczykowi – Asystentowi Kościelnemu Katolickiego Stowarzyszenia „ Civitas Christiana” w Przemyśle za zachęcenie i inspirację do wydania tej publikacji oraz korektę. Dziękuję również Przewodniczącemu Oddział Okręgowego Katolickiego Stowarzyszenia „Civitas Christiana” kol. Jerzemu Sołtysowi za udzielone wsparcie i pomoc.

W opracowaniu wykorzystano:

1. Sobór Watykański Drugi. Konstytucje, Dekrety, Deklaracje –Editionsdudoalogue – Paris 1967
2. Katechizm Kościoła Katolickiego. Pallotinum – Poznań 1994
3. Gorzowskie Wiadomości Kościelne. Organ Urzędowy Kurii Biskupiej. Rok XXX. Listopad-grudzień. Nr 11-12.
4. Zdjęcia ; www.archidiecezjaprzemyska.pl
5. Nagrania z uroczystości ingresu Radio „ Fara”

Jerzy Łobos

„GLORIA TIBI TRINITAS”

*Ks. Arcybiskup Adam Szal
Metropolita Przemyski*

Ekscelencjo! Czcigodny Księżu Arcybiskupie.

W imieniu Katolickiego Stowarzyszenia „Civitas Christiana”, z całego serca składamy gratulacje z okazji nominacji przez Papieża Franciszka na Arcybiskupa - Metropolitę Przemyskiego.

Najdostojniejszy Arcypasterzu, obejmujesz Archidiecezję z wielkim doświadczeniem służby Kościołowi w Diecezji. Od najmłodszych lat związany byłeś z tą Diecezją i już jako młody uczeń, byłeś przykładem i wzorem do naśladowania dla swoich rówieśników w szkole, później w Wyższym Seminarium Duchownym. To w Bazylice Archikatedralnej w 1979 r. przyjąłeś święcenia kapłańskie z rąk ks. abp Ignacego Tokarczuka. Jako Prezbiter przemyskiego Kościoła, znowu stawałeś się wzorem do naśladowania dla kapłanów poprzez ofiarną pracę, modlitwę, posługę słowa, w kolejnych placówkach na parafiach w Lutczy, Krośnie, Przeworsku, równocześnie studiując na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim uzyskując doktorat. Od 1988 r. związany byłeś z Wyższym Seminarium Duchownym w Przemyśle jako dyrektor biblioteki, wykładowca historii Kościoła, prefekt alumnów, a od 1996 r. rektor. W 1999 r. zostałeś włączony do grona kanoników gremialnych Kapituły Metropolitalnej pełniąc w niej funkcję prepozyta. Z woli Ojca Świętego Jana Pawła II, 16 listopada 2000 r. zostałeś ogłoszony biskupem pomocniczym przybierając zawołanie „Gloria Tibi Trinitas”. Dziś z woli Papieża Franciszka obejmujesz Archidiecezję przemyską po wielkich przemyskich Biskupach : Św. Józefie Pelczarze, Biskupie Anatolu Nowaku, Biskupie Franciszku Bardzie, Arcybiskupie Ignacym Tokarczuku, Arcybiskupie Józefie Michaliuku.

Ekscelencjo!

Niech Arcypasterską posługa wśród wiernych i przemyskiego kleru przynosi Ci wiele radości i satysfakcji, poczucie spełnienia biskupiego i ojcowskiego posłannictwa. Życzymy Ci pełni darów Ducha Świętego i wstawiennictwa Matki Bożej Jackowej „Pani Przemyskiej” w pasterskiej pieczy nad naszą Archidiecezją. Zapewniamy Cię o naszej modlitwie i gotowości do gorliwej współpracy w wypełnianiu przez Ciebie misji apostołskiej.

*Przewodniczący Rady Oddziału
Katolickiego Stowarzyszenia
„ Civitas Christiana”
Jerzy Łobos*

*Przewodniczący Rady Oddziału Okręgowego
Katolickiego Stowarzyszenia
„ Civitas Christiana”
Jerzy Sołtys*

Komunikat Nuncjatury Apostolskiej w Polsce:

Ojciec Święty Franciszek:

1. Przyjął rezygnację księdza arcybiskupa Józefa Michalika z posługi arcybiskupa metropolity przemyskiego obrządku łacińskiego, złożoną zgodnie z kan. 401 pkt 1 Kodeksu Prawa Kanonicznego.
2. Mianował arcybiskupem metropolitą przemyskim obrządku łacińskiego dotychczasowego biskupa pomocniczego tejże archidiecezji Adama Szala.

Abp Celestino Migliore
Nuncjusz Apostolski

Warszawa, 30 kwietnia 2016 roku

KOMUNIKAT KS. AB. JÓZEFA MICHALIKA

Drodzy Diecezjanie,

Z wdzięcznością wobec Pana Boga i ze szczerą radością pragnę Was poinformować, że w dniu dzisiejszym Ojciec Święty Franciszek powiadomił mnie przez pośrednictwo swego Nuncjusza Apostolskiego, że przyjął moją kilkakrotnie ponawianą prośbę o mianowanie nowego arcybiskupa Metropolity Przemyskiego. Został nim biskup Adam Szal, który od wielu już lat ofiarnie i mądrze służył Kościołowi w Ojczyźnie i w naszej archidiecezji.

Od kilku miesięcy archidiecezja modliła się o pasterza według Serca Bożego i jestem głęboko przekonany, że ta decyzja jest wolą Ducha Świętego, który łaskę i moc swoją okazuje pokornym i proszącym Go szczerze. Nie ustawajmy zatem w gotowości współpracy i w modlitwie za naszego nowego Arcypasterza, który odtąd ma szczególne prawo do naszej pomocy i modlitwy.

Kapłanom i Zakonom z Archidiecezji oraz wszystkim diecezjanom, a szczególnie zaangażowanym w kościelnych stowarzyszeniach, ruchach i grupach duszpasterskich serdecznie dziękuję za dotychczasową współpracę i informuję, że ingres nowego Arcybiskupa Metropolity do Katedry Przemyskiej odbędzie się w sobotę 21 maja 2016 roku o godz. 10.00.

/-/ ARCYBISKUP JÓZEF MICHALIK
ADMINISTRATOR APOSTOLSKI

Przemyśl, 30 kwietnia 2016 r.

LIST KS. ABP. JÓZEFA MICHALIKA

Umiłowani w Chrystusie Diecezjanie,
Kochani Księża,

Tak oto nadszedł czas wypełnienia naszych modlitewnych oczekiwań i nadziei na przybycie nowego Arcybiskupa Metropolity. Znamy go wszyscy, jest synem naszej ziemi i przez całe kapłańskie życie dzielił trud odpowiedzialności za przekaz wiary i zbawienie powierzonych nam ludzi.

Nowy Arcybiskup nie potrzebuje naszych pochwał, bo jego dotychczasowe życie, jego gorliwość pielgrzymia i pasterska same mówią za siebie, ale Arcybiskup Adam będzie potrzebował naszej aktywnej przed Bogiem i przed ludźmi obecności. Ofiarujmy ją w każdej sprawie i w każdy czas.

Nadszedł czas, żebym od siebie podziękował za lata wiernej współpracy Arcybiskupowi Adamowi i Biskupowi Stanisławowi, ale także Wam Kochani Księża Diecezjalni i Członkowie wspólnot zakonnych męskich i żeńskich za te 23 lata wspólnej troski o sprawy Boże, ze szczególnym zatroskaniem o przekaz wiary, o zbawienie ludzi oraz o moralność i chrześcijańską kulturę w naszej Ojczyźnie.

Wiele programów i inicjatyw duszpasterskich mogło wydawać się niektórym ludziom niezrozumiałymi, ale nie odstawaliśmy nimi ani na krok od wierności Kościołowi i na wielu polach nie daliśmy się wyprzedzić w gorliwości, co nie znaczy wcale, że nie moglibyśmy uczynić więcej, bo chrześcijańska miłość do Boga i do ludzi nie ma granic.

Nie ustawajmy i dalej w pogłębianiu naszej odpowiedzialności za formację dzieci i młodzieży. Kontynuujemy gorliwość w uruchamianiu żywej pobożności i wiary naszych parafian w grupach duszpasterskich i modlitewnych. Konkretną pomocą będzie ciągle Akcja Katolicka, KSM, RAM, Oaza młodych i rodzin, a także inne kościelne grupy, które pomogą najskuteczniej zachować i pogłębić nasze zdrowe tradycje kościelne i diecezjalne.

Przez lata całe byłem dumny z tych naszych starszych i młodszych Kapłanów, którzy potrafili dokonać tak wiele na poszczególnych polach pracy. Zaufali ludziom a ludzie zaufali im, dzięki czemu nawet w małych parafiach czy wioskach wybudowano nowe kościoły, powołano Akcję Katolicką i stowarzyszenia katolickie, powstały nowe Róże Żywego Różańca i tyle innych inicjatyw.

Szczególnie pięknym świadectwem pracy z młodzieżą i to budzącym nadzieję na przyszłość, są coroczne rekolekcje wakacyjne, obejmujące kilka tysięcy dzieci i młodzieży, a także nasze diecezjalne dni młodych, koła Caritas i inne inicjatywy, które mają zakorzenienie w całorocznej pracy księży, sióstr i katechetów świeckich.

Dziękuję całym sercem pracownikom Instytucji Diecezjalnych za lata współpracy. To dzięki ich umiejętnościom mogliśmy realizować wyznaczone nam przez Kościół zadania.

Z poczucia wierności prawdzie dodać pragnę, że mimo osobistego dystansu do zewnętrznej polityki i poszczególnych partii, z instytucjami państwowymi i samorządowymi, przez wszystkie lata darzyliśmy się wzajemnym szacunkiem, mimo, że często należeli do różnych orientacji politycznych. Nie mogło być inaczej, skoro jesteśmy dziećmi tej samej, od 1050 lat chrześcijańskiej Ojczyzny i skoro zostaliśmy ochrzczeni tym samym chrztem. Za dotychczasową współpracę wszystkim dziękuję, ufając, że mój Następca spotka się z podobną życzliwością.

Sprawy Kościoła i Ojczyzny zawsze nam powinny leżeć na sercu, bo wiemy, że siłę i dobrobyt Ojczystego kraju tworzą ludzie zdrowi moralnie, mądrzy i uczciwi, a nawet największe bogactwa roztrwonią korupcje, zaś najpotężniejsze siły zniweczą podziały, egoizmy i zdrady. Los naszej Ojczyzny zawsze był związany z losem Kościoła, a niewola Polski pogrążała w kolejne trudności Kościół i osłabiała moralność. Życia osobistego, polityki czy pracy społecznej nigdy nie wolno odłączać od moralności, bo silny moralnie naród to silny wiarą Kościół żywych ludzi.

Na koniec pragnę przeprosić wszystkich, którym nie dałem dobrego przykładu, zgorszyłem lub sprawiłem przykrość. Chciałbym czas, który mi Pan Bóg jeszcze zechce ofiarować, poświęcić na wynagrodzenie Bogu i ludziom niedostatków i grzechów mojego kapłańskiego posługiwania.

Dodam, że w nowej sytuacji, jako biskup emeryt mam nadzieję pozostać w archidiecezji przemyskiej ufając, że może jeszcze w pewnym stopniu będę mógł być przydatny przez modlitwę i drugorzędne posługi.

Nowemu księdzu Arcybiskupowi Metropolicie życzę długich lat owocnej służby i życzę takiej, a nawet jeszcze większej życzliwości i pomocy, jakiej ja sam od Księdza Biskupa Adama, Biskupa Stanisława i Drogich mi Kapłanów oraz od Diecezjan Przemyskich doznawałem.

Niech łaska Bożego błogosławieństwa, opieka Matki Najświętszej wstawiennictwo świętych Patronów: Jana z Dukli, biskupa Pelczara, Dobrego Łotra i bł. księdza Jana Balickiego czuwa nad nami wszystkimi.

/-/ ARCYBISKUP JÓZEF MICHALIK
ADMINISTRATOR APOSTOLSKI

Przemyśl, 30 kwietnia 2016 r.

ŻYCIORYS ABP. ADAMA SZALA

Urodził się 24 grudnia 1953 w Wysokiej. Kształcił się w miejscowym Technikum Rachunkowości Rolnej. W 1972 został przyjęty do Wyższego Seminarium Duchownego w Przemyślu. W trakcie studiów odbył zasadniczą służbę wojskową w jednostce kleryckiej w Bartoszycach (1972–1974). Święceń kapłańskich udzielił mu 31 maja 1979 w katedrze przemyskiej miejscowy biskup diecezjalny Ignacy Tokarczuk. W 1980 r. uzyskał na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim magisterium z teologii. Na tej samej uczelni kontynuował studia z zakresu historii Kościoła, ukończone w 1990 uzyskaniem doktoratu na podstawie dysertacji *Duchowieństwo diecezji przemyskiej obrządku łacińskiego w latach 1918–1939*.

W latach 1979–1982 posługiwał w parafii Lutcza, w latach 1982–1984 w parafii Trójcy Świętej w Krośnie, a w latach 1987–1988 w parafii Ducha Świętego w Przeworsku. W 1988 został dyrektorem Biblioteki Wyższego Seminarium Duchownego w Przemyślu i wykładowcą historii Kościoła w Instytucie Teologicznym w Przemyślu. Od 1991 był prefektem alumnów przemyskiego seminarium, a w latach 1996–2001 piastował stanowisko rektora tej uczelni. W 1999 został kanonikiem gremialnym kapituły metropolitalnej, a w 2005 objął w niej funkcję prepozyta.

16 listopada 2000 papież Jan Paweł II mianował go biskupem pomocniczym archidiecezji przemyskiej ze stolicą tytularną Lavellum. Święcenia biskupie otrzymał 23 grudnia 2000 r. w archikatedrze przemyskiej. Głównym konsekratorem był Józef Michalik, arcybiskup metropolita przemyski, zaś współkonsekratorami Stefan Moskwa, biskup pomocniczy przemyski, oraz Edward Białogłowski, biskup pomocniczy rzeszowski. Jako zawołanie biskupie przyjął słowa „*Gloria Tibi Trinitas*” (*Chwała Tobie Trójco*). W archidiecezji przemyskiej objął urząd wikariusza generalnego.

30 kwietnia 2016 papież Franciszek mianował go na arcybiskupa metropolitę przemyskiego. Ingres do archikatedry przemyskiej odbył się 21 maja 2016 r.

W strukturach Konferencji Episkopatu Polski w 2007 został delegatem ds. Ruchu Światło-Życie. W 2001 wszedł w skład Rady (później Komisji) ds. Misji¹, a w latach 2008–2014 zasiadał

w Komisji ds. Młodzieży. Ponadto został członkiem Komisji Nadzorczej Krajowego Biura Organizacyjnego Światowych Dni Młodzieży. W 2013 r. był współkonsekratorem podczas sakry biskupa pomocniczego przemyskiego Stanisława Jamrozka.

WYWIAD :

Z Arcybiskupem Adamem Szalem - rozmawia ks. Bartosz Rajnowski:

Ojciec Święty Franciszek powierzył ks. arcybiskupowi nowe obowiązki: pełną odpowiedzialność za diecezję – diecezję znaną, bo rodzinną, w której ksiądz arcybiskup posługiwał dotąd jako biskup pomocniczy. Co niesie z sobą to nowe wezwanie?

Ks. abp Adam Szal: Tak się przedziwnie złożyło, że w dniu dzisiejszym, tj. 30 kwietnia, kiedy została ogłoszona decyzja papieża Franciszka o wybraniu nowego biskupa archidiecezji przemyskiej, z Przemyśla wyruszyła piesza pielgrzymka do Sanktuarium w Kalwarii Pałacowskiej. Ta dzisiejsza pielgrzymka i nominacja to dla mnie znaki czasu, które odczytuję jako zaproszenie skierowane do mnie przez samego Chrystusa, który powołuje mnie na nowo do wędrówki w szczególnej wspólnoty, jaką jest archidiecezja przemyska. Z jednej strony, czuję obawę przed tą wędrówką w charakterze przewodnika, a z drugiej, wołam z ufnością: Jezus, ufam Tobie! Dziękując za ten wybór Panu Bogu, jestem wdzięczny także wiernym przemyskiej archidiecezji, którzy kilka miesięcy temu, zachęceni przez ks. abp. Józefa, modlili się o nowego pasterza diecezji. Cała archidiecezja przemyska jest wdzięczna ks. arcybiskupowi za piękne przewodnictwo w ciągu 23 lat pasterzowania. Zapewne inspiracje, zwłaszcza dotyczące pracy duszpasterskiej, pozostaną długo przed nami ciągle jeszcze do zrealizowania. Pozdrawiam wszystkich (...) i zapraszam wszystkie diecezje do wspólnej wędrówki, której celem jest spotkanie Boga w Trójcy Świętej Jedynego, Któremu niech będzie chwała.

Ksiądz arcybiskup ma duże doświadczenie w duszpasterskim spojrzeniu na archidiecezję przemyską. Jakie dziedziny życia uważa ksiądz arcybiskup za najważniejsze? Co będzie szczególną troską nowego arcypasterza?

Zapewne nowa funkcja, nowe posługiwanie niesie ze sobą okazję do tego, aby kontynuować to, co zostało rozpoczęte przez poprzedników. Patrząc w historię, można zauważyć, że nowy arcybiskup przemyski jest jednym z 70 biskupów, którzy pełnili tę funkcję w historii. Każdy z nich wносił coś nowego. Chciałbym także pomyśleć o tym, by kontynuować to, co rozpoczęli poprzednicy. Chciałbym zwrócić uwagę na pracę duszpasterską, zwłaszcza w grupach duszpasterskich. Szczególnym osiągnięciem ks. abp Józefa jest rozwój Akcji Katolickiej. Myślę, że zarówno Akcja Katolicka, jak i Ruch Światło-Życie, Ruch Apostolstwa Młodzieży, Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży, Szkolne Koła Caritas i inne wspólnoty, organizacje będą miały okazję do jeszcze intensywniejszego działania. Chciałbym także pamiętać i pomagać na miarę moich możliwości wszystkim tym, którzy potrzebują pomocy. Stąd też bardzo ważną jest działalność charytatywna wobec ludzi potrzebujących, do czego zresztą zachęca papież Franciszek. Zapewne naszą wspólną troską będzie pamięć o tych, którzy wyjeżdżają na emigrację, tych, którzy szukają źródeł utrzymania. To wiąże się także z opieką nad rodzinami, nad tymi, którzy budują swoją przyszłość we wspólnocie rodzinnej, małżeńskiej. Myślę, że bardzo ważną rolę do spełnienia będzie opieka nad duszpasterstwem dzieci i młodzieży. To jest wyzwanie, które stoi przed Kościołem

w Polsce, przed Kościołem w całym świecie. Zapewne jest jeszcze wiele innych możliwości działania, także i ta, która wiąże się z troską o duszpasterzy, powołania kapłańskie i zakonne, o nasze przemyskie seminarium.

Jest okazja, by skierować słowo do swoich kapłanów i wiernych świeckich. Co ksiądz arcybiskup chciałby powiedzieć, przekazać im w pierwszym dniu swojej posługi?

Jest to ważny dla mnie osobiście moment, ważny dzień. Chciałbym najpierw pozdrowić wszystkich wiernych archidiecezji przemyskiej z ich duszpasterzami na czele, z osobami życia konsekrowanego. Chciałbym podziękować za wielką życzliwość, którą spotykałem w ciągu mojego posługiwania jako kapłan, ale także już od prawie 16 lat jako biskup pomocniczy. Chciałbym podziękować za tę modlitwę, która towarzyszyła w ostatnich miesiącach tej szczególnie ważnej decyzji, jaką jest wybór nowego biskupa przemyskiego. Chciałbym także zaprosić, jak wspomniałem, do wspólnej wędrówki, do wspólnego kroczenia po drogach zbawienia. Naszym celem powinna być troska o zbawienie – o zbawienie nas wszystkich, także tych, którzy, po ludzku sądząc, mają do Pana Boga jeszcze bardzo daleko. Zapraszam więc wszystkich diecezjan, wszystkich duszpasterzy do wspólnej wędrówki do celu, jakim jest nasze wspólne zbawienie.

Dziękuję za rozmowę, życząc wielu łask Bożych, opieki Matki Najświętszej chcemy zapewnić o naszej modlitwie, o naszym oddaniu i gotowości współpracy.

Abp Adam Szal objął kanonicznie Archidiecezję Przemyską

W środę, 11 maja 2016 r. o godz. 12.30, w Domu Biskupim w Przemyśle, ks. abp Adam Szal objął kanonicznie Archidiecezję Przemyską.

Akt urzędowego przejęcia obowiązków Metropolity Przemyskiego wyglądał następująco: ks. abp Adam Szal, dotychczasowy Biskup Pomocniczy Archidiecezji Przemyskiej, w obecności Administratora Apostolskiego ks. abpa Józefa Michalika oraz Kolegium Konsultorów Archidiecezji Przemyskiej (bpa Stanisława Jamrozka, ks. prał. Józefa Bara, ks. prał. Marka Ciska, ks. prał. Bartosza Rajnowskiego oraz ks. prał. Mieczysława Rusina), okazał zebranym pismo Stolicy Apostolskiej, informujące, że Ojciec Święty Franciszek mianował go 30 kwietnia 2016 r. Arcybiskupem Metropolita Przemyskim obrządku łacińskiego. Obecni zapoznali się z treścią pisma, stwierdzili jego autentyczność i poświadczyli to własnoręcznym podpisem. Tym samym, na mocy kan. 382 § 3 Kodeksu Prawa Kanonicznego, abp Adam Szal objął kanonicznie Archidiecezję Przemyską, zaś abp Józef Michalik przestał być Administratorem Apostolskim i zyskał tytuł „Arcybiskupa Seniora”.

ZAPROSZENIE

na Ingres abp Adama Szala, Metropolity Przemyskiego

W dniu 30 kwietnia 2016 roku Ojciec Święty Franciszek powierzył nasz Kościół przemyski nowemu Pasterzowi, Księdzu Biskupowi Adamowi Szalowi, który przez 16 lat pełnił funkcję biskupa pomocniczego. Cieszymy się wszyscy, że nowy metropolita przejmie kierowanie diecezją, którą bardzo dobrze zna, bo w niej się urodził, wychował, dla niej był święcony na kapłana i w której posługuje bardzo ofiarnie jako biskup. Pragniemy przyjąć go całym sercem jako ojca i pasterza, który prowadzić nas będzie ścieżkami wiary na drogach codzienności. Otaczajmy go naszą nieustanną modlitwą, aby Jego posługa przynosiła jak najwięcej duchowych owoców dla dobra całego Kościoła. Modlitwą chcemy także objąć odchodzącego na emeryturę Księdza Arcybiskupa Józefa i wyrazić mu naszą wdzięczność za 23 lata pasterzowania.

Uroczysty ingres Księdza Arcybiskupa Adama będzie miał miejsce w sobotę 21 maja br. o godz. 10.00. Uroczystość rozpocznie się w kościele Ojców Franciszkanów, skąd udamy się w procesji do Archikatedry.

Na to ważne wydarzenie zapraszam kapłanów, osoby życia konsekrowanego, przedstawicieli ruchów, grup, stowarzyszeń kościelnych i wszystkich wiernych. Niech będą obecni członkowie Ruchu Światło-Życie, Kręgów Domowego Kościoła, Akcji Katolickiej, RAM-u, KSM-u i pozostałych grup parafialnych. Chorych proszę o modlitwę i duchową obecność, która będzie możliwa dzięki posłudze mediów katolickich.

Zapraszam zatem Was wszystkich, Siostry i Bracia, na to niezwykle ważne wydarzenie w życiu naszego lokalnego Kościoła. Niech będzie to dzień powszechnej modlitwy za nowego Pasterza i okazania mu naszej bliskości.

/-/ † Stanisław Jamrozek

BISKUP WIKARIUSZ GENERALNY

Przemyśl, 11 maja 2016 r.

INGRES - 21 V 2016

Ingres rozpoczęła procesja, która zgodnie z tradycją, wyruszyła z kościoła ojców franciszkanów. To właśnie pierwszym biskupem po ustanowieniu diecezji przemyskiej był Franciszkanin Eryk z Winssen, mianowany biskupem przemyskim, 13 kwietnia 1377 r. przez papieża Grzegorza XI. Do Przemyśla przybył ok. 1379 r. prawdopodobnie zamieszkał początkowo w klasztorze O. franciszkanów.

Procesja z Kościoła franciszkanów ul. Asnyka i Katedralną, udawała się w kierunku Archikatedry. W drodze do swojej katedry abp Szal wszedł również do archikatedry Kościoła grekokatolickiego, gdzie wpisał się do księgi pamiątkowej. Procesji towarzyszyła orkiestra dęta z rodzinnej miejscowości Księdza Arcybiskupa Adama Szala Wysokiej Łańcuckiej.

W drzwiach archikatedry obrządku łacińskiego nowego metropolitę powitał proboszcz ks. prałat Mieczysław Rusin, który podał arcybiskupowi do ucałowania krzyż, a potem kropidło zanurzone w święconej wodzie.

Na początku Mszy św. przybyłych na uroczystość powitał biskup pomocniczy archidiecezji przemyskiej Stanisław Jamrozek który również słowa podziękowań skierował do przechodzącego na emeryturę abp. Józefa Michalika.

Następnie nuncjusz apostolski ks. Celestino Migliore odczytał bullę papieża Franciszka mianującą abp. Adama Szala metropolitą przemyskim i wręczył nowemu arcybiskupowi pastorał, który jest znakiem władzy biskupiej. O tego momentu abp Szal zajął miejsce na tronie biskupim i nastąpiło homagium, a więc oddanie czci, szacunku i posłuszeństwa nowemu ordynariuszowi. Złożyli je bp Stanisław Jamrozek, abp senior Józef Michalik oraz księża, osoby życia konsekrowanego i wierni świeccy.

Nowy metropolita przemyski podziękował swojemu poprzednikowi abp. Józefowi Michalikowi za „ofiarnie posługiwanie”, a biskupa pomocniczego Stanisława Jamrozka zaprosił „do dalszego wysiłku w dobrych zawodach w Bożych sprawach”. Zwracając się do kapłanów, metropolita przemyski uznał, że ich szczególnie ważnym zadaniem jest modlitwa.

Na zakończenie Mszy św. abp senior Józef Michalik dziękował swojemu następcy „za świadectwo wiary i ofiarnej miłości w służbie Panu Bogu, w miłości pielgrzymiej okazywanej wobec Matki Najświętszej i w gorliwości pasterskiej, świadczonej ludziom”. - To dzięki tej wielorakiej posłudze, znanej także poza granicami archidiecezji, skutecznie realizował nasz arcypasterz najtrudniejsze zadania – powiedział. Wyraził również zadowolenie, że papież Franciszek i abp Celestino Migliore „potrafili rozeznaczyć walory umysłu i ducha” w skromnym człowieku, jakim jest abp Szal.

Gratulacje nowemu metropolicie przemyskiemu złożyli osobiście przedstawiciele duchowieństwa oraz władz rządowych i samorządowych wszystkich szczebli, w tym pochodzący z Przemyśla marszałek Sejmu Marek Kuchciński. Abp. Szalowi gratulowali i zapewniali o swojej modlitwie także przedstawiciele jego rodziny i rodaków z Wysokiej koło Łańcuta.

Odczytano też listy od prezydenta Polski Andrzeja Dudy, premier Beaty Szydło oraz przewodniczącego Konferencji Episkopatu Polski abp. Stanisława Gądeckiego. Na zakończenie liturgii abp Szal udzielił zebrany błogosławieństwa połączonego z odpustem zupełnym. Wraz z nowym ordynariuszem archidiecezji przemyskiej Mszę św. sprawowało wielu biskupów z Polski. Wśród nich byli m.in.: abp Celestino Migliore – nuncjusz apostolski w Polsce, abp Józef Michalik – senior archidiecezji przemyskiej, kard. Kazimierz Nycz – metropolita warszawski, abp Wojciech Polak – prymas Polski i metropolita gnieźnieński, abp Jan Martyniak – senior metropolii przemysko-warszawskiej obrządku greckokatolickiego, abp Stanisław Budzik – metropolita lubelski, abp Edward Nowak z Rzymu, bp Artur Miziński – sekretarz generalny Konferencji Episkopatu Polski, bp rzeszowski Jan Wątroba, bp zamojsko-lubaczowski Marian Rojek, bp sandomierski Krzysztof Nitkiewicz, bp senior diecezji kieleckiej Kazimierz Ryczan.

W oprawę liturgiczną uroczystości włączył się chór Archikatedralny Magnificat pod dyktando Ks. Prałata dr Mieczysława Gniadego.

Nowy metropolita przemyski wyraził życzenie, by uczestnicy ingresu planujący zakup kwiatów przeznaczali przewidziane na ten cel środki na wsparcie uczestników ŚDM w Krakowie, Caritas Archidiecezji Przemyskiej lub misji.

Powitanie – bp. S. Jamrozek

Umiłowani przez Pana Bracia i Siostry

Dzisiejszy dzień jest niezwykle i szczególny dla naszej archidiecezji, która przeżywa ingres nowego pasterza 70-go już w swojej historii. Serdecznie witam wszystkich przybyłych gości na dzisiejszą uroczystość.

Najpierw chciałbym powitać ks. arcybiskupa Celestino Migliore Nuncjusza Apostolskiego w Polsce, jednocześnie reprezentanta Ojca Świętego. Witam wszystkich księży Biskupów i Arcybiskupów z Ks. Kardynałem Kazimierzem Nyczem na czele i z ks. arcybiskupem Wojciechem Polakiem Prymasem Polski. Witam także Ks. arcybiskupa Jana Martyniaka z wiernymi oraz Księżymi biskupów z Ukrainy i z Rzymu.

Witam wszystkich kapłanów diecezjalnych i zakonnych, Siostry Zakonne i osoby życia konsekrowanego, katechetów świeckich, którzy wspólnie tworzą piękną mozaikę duchowości w naszej archidiecezji.

Witam Parlamentarzystów Sejmu z Panem Marszałkiem Sejmu Rzeczypospolitej, reprezentantów władz państwowych i Samorządowych, Przedstawicieli Uczelni Katolickich i naszego miasta. Witam reprezentantów służb mundurowych: Wojska, Policji, Straży Pożarnej i Granicznej, Miejskiej, Służby Ochrony Kolei.

Pragnę Bardzo serdecznie powitać najbliższą Rodzinę Ks. arcybiskupa Adama i Jego Rodaków z Wysokiej, tak licznie dzisiaj obecnych.

Witam wszystkich Członków Ruchu Światło Życie, Akcji Katolickiej, RAM-u i KSM-u, Ruchu Odnowy w Duchu Świętym, Wspólnot Neokatechumenalnych i innych grup czy Stowarzyszeń, budujących piękno Kościoła Świętego.

Witam wszystkich chorych zgromadzonych tu w Archikatedrze jak i łączących się z nami duchowo za pośrednictwem środków przekazu, chorych, tak bardzo bliskich nowemu naszemu Metropolicie.

Uroczysty ingres nowego Arcybiskupa Adama wiąże się także z dziękczynieniem za posługę ks. Arcybiskupa Józefa Michalika, który przez 23 lata bardzo ofiarnie i owocnie kierował owczarnią Kościoła przemyskiego. Czcigodny i Drogi Księżu Arcybiskupie. Przez lata Twojej posługi, mobilizowałeś nas, kapłanów do stawiania sobie wysokiej duchowej poprzeczki, stawiając za wzór Świętego Jana Pawła II i naszych przemyskich świętych. Przypominałeś wszystkim, że Boże prawo jest fundamentem zdrowego społeczeństwa. Pokazywałeś także jak wielki potencjał drzemie w wiernych świeckich, którzy rozmodleni i uformowani stają się wielką siłą Kościoła i służą mu z zaangażowaniem serca. Dzisiaj chcemy Ci podziękować za to wszystko i prosić Cię byś swoim doświadczeniem i pomocą wspierał zawsze nasze wysiłki.

Drogi Księżu Arcybiskupie Adamie. Obejmujesz Archidiecezję, która ma bogatą historię, której przewodził święty Biskup Józef Sebastian Pelczar, gdzie trudzili się błogosławieni Ks. Jan Balicki, ks. Bronisław Markiewicz i inni, by prowadzić do Boga zagubionych i opuszczonych. Dzisiaj również mamy gorliwych kapłanów i ofiarne Siostry Zakonne, oraz całe zastępy kochających Pana Boga wiernych świeckich, którzy odważnie wyznają swoją wiarę.

Wszyscy z radością witamy dzisiaj Ciebie. Za Ojcem Świętym Franciszkiem chcemy powiedzieć, że przychodzi do nas pasterz, który pachnie swoimi owcami. Tutaj się przecież urodziłeś, wychowałeś, zostałeś wyświęcony na kapłana, a potem na biskupa, by posługiwać wiernym tej ziemi. Znasz swoje owce i one też Ciebie znają. Prosimy byś siedł na czele i pokazywał drogi do przebycia, jak też przestrzegał przed niebezpieczeństwami, które nam grożą.

Bądź także pośrodku stada, aby wsłuchiwać się w głos owiec, poznawać je i aby one mogły Cię bliżej poznać. Stawaj też z tyłu, aby zaopiekować się owcami słabymi, chorymi i zagubionymi.

Twoja posługa nie zawsze będzie łatwa, naznaczona niejedną obawą, ale nie będziesz nigdy sam. Pan jest przy Tobie i zapewnia : Nie bój się, bo jestem z tobą by cię chronić – jak mówił do Jeremiasza. Będzie również z Tobą gdy będziesz stawał w porę i nie w porę, w razie potrzeby wskazywał błąd, pouczał, podnosił na duchu. Ze Świętym Pawłem modlimy się dzisiaj za Ciebie. Przeto i my usłyszawszy o Twojej wierze od Pana Jezusa i o miłości względem wszystkich świętych, nie zaprzestajemy dziękczynienia, wspominając cię w naszych modlitwach. Prosimy w nich, aby Bóg Pana naszego Jezusa Chrystusa, Ojciec chwały, dał Ci ducha mądrości i objawienia w głębszym poznaniu Jego samego. Niech da Ci światłe oczy serca tak, byś wiedział , czym jest nadzieja Twego powołania, czym bogactwo chwały Jego dziedzictwa wśród świętych i czym przemożny ogrom Jego mocy względem nas wierzących - na podstawie działania Jego potęgi i siły.

Niech ta potężna moc Boża objawia się w całym Twoim posługiwaniu. Zapewniam, że wszyscy będziemy Cię wspierać, abyś jak najlepiej zrealizować mógł powierzone Ci dzieło. Szczęść Boże.

**List Apostolski papieża Franciszka mianujący
ks. biskupa Adama Szala Arcybiskupem – Metropolitą przemyskim.**

Franciszek. Biskup. Sługa Sług Bożych.

Czcigodnemu bratu Adamowi Szalowi dotychczasowemu biskupowi tytularnemu Lavellum i biskupowi pomocniczemu metropolitalnego kościoła przemyskiego ob. Łacińskiego wybranego na biskupa tego kościoła Pozdrowienie i Apostolskie błogosławieństwo.

My sami podejmując z poczuciem wielkiej odpowiedzialności urząd następcy Św. Piotra zatroskany o duchowy postęp i duszpasterskie potrzeby wiernych w różnych częściach świata, głosząc im radosną nowinę o Zmartwychwstaniu Chrystusa i jego zbawczego dzieła. Teraz nosimy w sercu szczególną troskę o umiłowany Kościół przemyski ob. łac. któremu po ustąpieniu czcigodnego brata Józefa Michalika, chcemy wyznaczyć nowego gorliwego pasterza. Ty zaś czcigodny bracie, którego to wspólnoty jesteś synem i gorliwie tam jako kapłan i biskup trudziłeś się w posłudze parafialnej, Seminarium Duchownym i w Kurii Biskupiej ujawniając wyjątkowe dary serca i umysłu, a nade wszystko doświadczenie w administrowaniu okazuje się godne i wydaje się odpowiednie do objęcia tego urzędu. A zatem po zasięgnięciu Rady Kongregacji ds. Biskupów rozwiązawszy węzeł ze wspomnianym Kościołem Lavellum i urzędem biskupa pomocniczego naszą władzą Apostolską ustanawiamy Arcybiskupem metropolita przemyskim ob. łac. wraz z przysługującymi tobie uprawnieniami i nałożonymi według prawa obowiązkami.

Zachęcamy aby duchowieństwo i lud tejże owczarni pomny na miłość i przywiązanie do Kościoła uznali te naszą wolę i przyjęli Ciebie ochotnym sercem jako swego duchowego przewodnika i głosiciela prawdy. Mocno ufamy że w przyszłości Ty sam czcigodny bracie, codzienna gorliwa służbą, wsparty wstawienictwem Najświętszej Maryi Panny, Królowej Polski i Patronki diecezji przemyskiej będziesz wytrwale wspierał wiernych powierzonej pasterskiej trosce, nie tylko w słuchaniu Bożego słowa, lecz nade wszystko w prowadzeniu codziennego życia według tego co gorliwsze i bardziej wierne sumieniu.

Sporządzono w Rzymie u świętego Piotra w Jubileuszowym Roku Miłosierdzia
dnia 30 kwietnia Roku Pańskiego 2016,
w czwartym roku naszego pontyfikatu.

Franciszek. Papież.

Homilia abp. Adama Szala – Metropolity przemyskiego:

„Ja jestem bramą. Jeżeli ktoś wejdzie przeze Mnie, będzie zbawiony - wejdzie i wyjdzie, i znajdzie paszę. Złodziej przychodzi tylko po to, aby kraść, zabijać i niszczyć. Ja przyszedłem po to, aby owce miały życie i miały je w obfitości”.

Ingres. To pojęcie oznacza uroczyste wejście do katedry biskupa diecezjalnego. Ingres w nadzwyczajnym Roku Miłosierdzia nabiera szczególnego charakteru, gdyż wiąże się z przejściem przez drzwi miłosierdzia, a tu nasuwa się nieodparcie skojarzenie z tym, co nazywamy bramą dla owiec, o której mówił Chrystus w dzisiejszej Ewangelii. Chrystus nazwał siebie bramą, przez którą przechodzą owce.

Do dzisiejszego dnia można w Palestynie zobaczyć zagrody, w których mieszkają Beduini. Przewodnicy twierdzą, że bardzo podobnie mieszkali pasterze w czasach Pana Jezusa. Obraz pasterza często pojawia się na kartach Pisma Świętego Starego i Nowego Testamentu. Z licznych porównań narodu wybranego do owczarni, a Pana Boga do Pasterza dowiadujemy się, że to sam Bóg z miłością prowadzi swój lud na rozległe przestrzenie swojej łaski i zbawienia. Prawda ta została utrwalona w poetycki sposób w dobrze znanym nam psalmie: „Pan jest moim pasterzem, nie brak mi niczego. Pozwala mi leżeć na zielonych pastwiskach. Prowadzi mnie nad wody, gdzie mogę odpocząć, przywraca mi życie. Prowadzi mnie po właściwych ścieżkach przez wzgląd na swoje imię. Chociażbym chodził ciemną doliną, zła się nie ulękę, bo Ty jesteś ze mną. Kij Twój i Twoja łaska dodają mi otuchy” (Ps 23, 1-4).

Autor biblijny dla ukazania Bożej dobroci i miłości używa obrazu wziętego z codziennego życia. Pasterz pilnujący stada – to codzienny obraz biblijnej Palestyny. Pasterz poświęcał stadu cały swój czas, stąd też znał każdą owcę, one go także znały i szły za nim. Między owcami a pasterzem zawiązywała się szczególna więź. Pasterz dbał o swoje owce. Prowadził je do wodopoju i na pastwiska. Bronił przed drapieżnikami, narażając nieraz swoje życie. Na noc zapędzał je do jaskini lub specjalnej zagrody. Kiedy nasycone owce układały się do snu, pasterz kładł się w pobliżu jak strażnik przy bramie, a nawet można powiedzieć, że to on stawał się bramą, strzegąc spokojnego snu owiec i broniąc w razie niebezpieczeństwa. Z woli Ojca Świętego Franciszka dziś z pokorą przyjmuję tę wyznaczoną mi rolę pasterza.

Dzisiejsze wydarzenie ma miejsce w jubileuszowym Roku Miłosierdzia i w 1050. rocznicę Chrztu Polski. Idąc w progi Archikatedry, przeszedłem przez trzy jubileuszowe bramy. W pierwszej, w kościele Ojców Franciszkanów, modliłem się, abym, wzorem wielkich poprzedników w tej posłudze w Kościele przemyskim, miał odwagę kroczyć na czele owiec. W tej szczególnej drugiej bramie, jaką była Archikatedra Greckokatolicka, modliłem się o dar czułości, abym umiał być w środku owczarni, dając jej pełne miłości serce. I wreszcie trzecia brama, dla mnie, podobnie jak

zapewne dla każdego z moich poprzedników, szczególnie ważna, zainspirowała mnie do modlitwy o ducha pokory, abym potrafił kroczyć na końcu owczarni, czyli być razem z tymi, którzy cierpią na duchu i ciele, z tymi, którzy zmagają się z pokusą buntu i opuszczenia owczarni.

W naszej duchowej wędrówce spotykamy jeszcze jedną bramę, przygotowaną nam przez Opatrzność Bożą. Jest nią Maryja. W jarosławskim kościele greckokatolickim czczona jest ona jako Brama Miłosierdzia. Ona doświadczyła Bożego Miłosierdzia, poznała je i wyśpiewała z wdzięcznością hymn ku czci dobroci Bożej, sławiąc miłosierdzie, które jest z pokolenia na pokolenie (por. Łk 1, 50). To Ona, także i tu, w Bazylice Przemyskiej czczona jako „Jackowa”, obejmuje nas miłosiernym spojrzeniem i śpieszy z różnorodną pomocą. Słusznie nazywamy ją Matką Miłosierdzia i wierzymy, że jest wrażliwa na nas, ludzi, na nasze niedoskonałości, dźwiga nas z grzechów a nade wszystko wskazuje drogę do Jezusa, wypowiadając prośbę – polecenie „Zróbcie wszystko cokolwiek [mój Syn] wam powie” (J 2, 5)

Ksiądz Kardynał Stefan Wyszyński, rozważając w czasie internowania o Miłosierdziu Matki Jezusa, napisał: "Podążałaś za Synem wszędzie, by w porę podpowiadać: wina nie mają, chleba nie mają, miłości nie mają, łaski nie mają, serca szukają... Czy w Kanie, czy na Golgocie, czy dziś – po prawicy Zbawiciela, w niebie – Miłosierdzie Twoje zawsze niemal, uśmiecha się przez łzy".

Patrząc na dwie szczególne bramy związane z miłosierdziem: bramę, którą jest Chrystus i na tę, którą jest Maryja, uświadamiamy sobie, że każdy z nas, w zależności od charyzmatów, na swój sposób, winien być bramą prowadzącą do zbawienia. Taki jest przecież zamiar Boży obecny w Jezusie Chrystusie, takie jest pragnienie Maryi Matki Miłosierdzia. Takie jest też pragnienie nowego biskupa archidiecezji przemyskiej. Nasza przemyska archidiecezja ma swoją bogatą historię, sięgającą przynajmniej XIV wieku. Fakt ten niesie ze sobą wiele uwarunkowań historycznych, niektóre z nich są widoczne w czasach współczesnych.

W ostatnich dziesiątkach lat archidiecezja miała szczęście do niezwykłych biskupów, charakteryzujących się świątobliwym życiem i gorliwością w pracy duszpasterskiej. Starali się oni dobrze odczytać znaki czasu i odpowiedzieć na nie. Tak bardzo trudny wiek XX posiadał nieprzeciętnych pasterzy, poczynając od św. Józefa Sebastiana Pelczara, przez biskupa Anatola Nowaka, Franciszka Bardę, ks. arcybiskupa Ignacego Tokarczuka, czy też księdza Arcybiskupa Józefa. Księżę Arcybiskupie Józefie, dzień dzisiejszy to nie tylko ingres nowego biskupa przemyskiego, ale także okazja do wyrażenia wdzięczności za Twoje, Księżę Arcybiskupie, ofiarne posługiwanie w ramach archidiecezji przemyskiej, Kościoła w Polsce, jako Przewodniczącego Konferencji Episkopatu Polski, i wobec Kościoła powszechnego, jako uczestnika dykasterii Stolicy Apostolskiej. Niech dobry Bóg będzie Ci nagrodą. Bóg zapłać.

Księżu Biskupowi Stanisławowi dziękuję za lata dobrej współpracy i zapraszam do dalszego wysiłku w dobrych zawodach w Bożych sprawach.

Z pewną obawą, ale i ufnością i nadzieją w sercu dziś wyruszamy w dalszą wspólną drogę. Podejmując duchowe dziedzictwo minionych lat, chcemy jako mieszkańcy archidiecezji, kontynuować wszelkie dobre dzieła, realizować zadania i inicjatywy duszpasterskie, które pojawiły się w ostatnich dziesiątkach lat. Dzięki pracy wielu kapłanów i świeckich archidiecezji, za którą bardzo dziękuję, jest dynamicznie rozwijająca się Akcja Katolicka (obecna w około 300 parafiach archidiecezji), Ruch Światło-Życie skupiający dzieci, młodzież i rodziny formujące się w Domowym Kościele – gałęzi rodzinnej Ruchu, Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży, Ruch Apostolstwa Młodzieży, Szkolne koła Caritas i inne organizacje, stowarzyszenia i ruchy religijne. Niech wysiłek osobistej formacji każdego kapłana, współpraca z biskupami i gorliwość w podejmowaniu inicjatyw duszpasterskich zapowiada jasną perspektywę rozwoju Kościoła.

Drodzy Bracia kapłani, szczególnie ważnym zadaniem jest kapłańska modlitwa. Jej celem jest uwielbienie Ojca, Jego chwała i cześć, a jednocześnie wstawienie za ludem. Bez modlitwy i bez waszego zaangażowania każdy program duszpasterski, nawet najlepiej opracowany, będzie mało skuteczny. Obyśmy wszyscy zrozumieli, że wzorem Chrystusa mamy być pasterzami i bramą, przez którą nasi wierni wejdą do zbawienia. Z Waszą pomocą, drodzy Bracia kapłani diecezjalni i zakonni, chciałbym objąć ewangelizacyjnym oddziaływaniem rodziny, które winny być pierwszą szkołą życia chrześcijańskiego. Kontynuujmy piękne dzieło, jakimi są w parafiach Domowe Kościoły i Stowarzyszenie Rodzin Katolickich, włączajmy się w pracę duszpasterstwa rodzin AP.

W dziele nowej ewangelizacji zwróćmy szczególną uwagę na dzieci i młodzież. Dobrze, że w znakomitej większości, przekraczającej znacznie 90%, najmłodsze pokolenie korzysta z katechezy szkolnej. Nie można się jednak tym zadowalać. Katecheza szkolna winna być kontynuowana i pogłębiana na poziomie parafialnym, szczególnie przez katechezę parafialną i działalność grup duszpasterskich.

Ważnym wyzwaniem stojącym przed naszą archidiecezją jest konieczność prowadzenia nowej akcji ewangelizacyjnej w poszczególnych parafiach. Oby nowe inicjatywy przyciągnęły do Kościoła ludzi obojętnych, czy nawet niechętnie nastawionych do wiary. Nie zapominajmy o ubogich. Roztoczmy opiekę duszpasterską nad biednymi, bezrobotnymi, niepełnosprawnymi i nieśmy im konkretną pomoc. Zapraszam wszystkich Duszpasterzy, Osoby Życia Konsekwentnego, do wspólnej duchowej wędrówki. Pozdrawiam wszystkich mieszkańców Podkarpacia, wszystkich wiernych Kościoła Archidiecezji Przemyskiej oraz wiernych Kościoła greckokatolickiego z ich Pasterzami Eugeniuszem i Janem, wszystkich wyznawców Chrystusa. Wspólnie wędrujmy ku Chrystusowi, naszemu Pasterzowi i Bramie Zbawienia. W tych niespokojnych czasach XXI wieku zwracamy się do Ciebie Maryjo, Pani Jackowa - Brama Miłosierdzia: Pod Twoją obronę uciekamy się Święta Boża Rodzicielko. Naszymi prośbami racz nie gardzić w potrzebach naszych, ale od wszelakich złych przygód racz nas zawsze wybawiać. ... Z Synem swoim nas pojednaj, Synowi swojemu nas polecaj, swojemu Synowi nas oddawaj. Amen.

Na uroczystość ingresu listy przysłali:

Pan Andrzej Duda - Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej.

Eksceleńco Księżu Arcybiskupie

W dniu uroczystego ingresu do Bazyliki Archikatedralnej Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny i Świętego Jana Chrzciciela w Przemyślu, proszę przyjąć moje gratulacje i wyrazy szacunku. Z okazji objęcia godności arcybiskupa, metropolity przemyskiego obrządku łacińskiego składam Eksceleńcy serdeczne życzenia wielu łask Opatrzności i nieustannej opieki Matki Bożej. Niechaj w pełnieniu nowego, zaszczytnego i odpowiedzialnego urzędu nieocenioną pomocą Księdzu Arcybiskupowi będzie jego bogate doświadczenie w pracy formacyjnej i duszpasterskiej, a także głęboka znajomość Kościoła lokalnego z którego Eksceleńcja się wywodzi, gdzie wzrastał w wierze i odebrał wychowanie chrześcijańskie, wreszcie zaś któremu, usługiwał w ciągu 37 lat kapłaństwa, w tym ostatnio przez prawie 15 lat jako biskup pomocniczy.

Uważam, że ten obecny szczególny czas kiedy świętujemy 1050-lecie chrztu Polski, stwarza wspaniałą szansę byśmy jako Naród Polski i wierni chrześcijanie, podjęli wysiłek umacniania

naszej tożsamości i religijności. Dziedzictwo historyczne, cywilizacyjne i duchowe stanowi po wielokroć sprawdzony fundament jedności i pomyślności wspólnoty narodowej.

Ufam, że obchody jubileuszowe odnowią świadomość łączących nas wszystkich korzeni i wartości dzięki którym wyszliśmy zwycięsko z tak wielu prób dziejowych. Z pewnością przyczynią się do tego także jedno z najważniejszych tegorocznych wydarzeń a więc wizyta Ojca świętego papieża Franciszka w naszej Ojczyźnie i Światowe Dni Młodzieży. To znakomita okazja dla nas Polaków, dodawania świadectwa wierności Kościołowi Katolickiemu wielkiemu wychowawcy narodów i praktycznej realizacji wskazań jego nauki społecznej i moralnej. Jestem przekonany, że my Polacy zarówno współcześni jak i następne pokolenia potrzebujemy właśnie tych wartości, by budować dobrą przyszłość Rzeczypospolitej ku pożytkowi wszystkich jej obywateli.

Życzę Księdzu Arcybiskupowi zdrowia i pełni sił ducha i ciała, których tak bardzo potrzeba do dalszego przewodzenia kościołowi przemyskiego w ziemskiej pielgrzymce. Niechaj w tej ogromnie ważnej posłudze towarzyszy Księdzu Arcybiskupowi Boże Błogosławieństwo oraz oddanie prezbiterium i życzliwość wiernego ludu tej pięknej ziemi podkarpackiej. Szczęść Boże.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej - Andrzej Duda.

Pani Beata Szydło - Premier polskiego Rządu.

Ekscelencjo Księżu Arcybiskupie.

Proszę o przyjęcie serdecznych gratulacji z okazji ingresu Waszej Ekscelencji do Bazyliki Archikatedralnej w Przemyślu. Jestem przekonana, że to szczególne wyzwanie jakim jest przewodnictwo kościołowi przemyskiemu przyniesie nowe i trwałe owoce.

Wierzę, że głęboka wiara Księdza Arcybiskupa, pogłębiona osobistym wysiłkiem, oraz latami pracy akademickiej i duszpasterskiej, będzie umacniała wiernych Archidiecezji i wspierała ich w codziennym życiu. W pasterskiej posłudze, będą wspierać księdza Arcybiskupa, duchowieństwo oraz organizacje katolików świeckich. Z pewnością spotka się Ksiądz Arcybiskup z życzliwością i pomocą władz publicznych by współdziałać z nimi na rzecz dobra wspólnego. U progu nowej i odpowiedzialnej misji proszę przyjąć najlepsze życzenia wielu łask Bożych, dobrego zdrowia oraz sił do realizacji wszelkich szlachetnych planów i zamierzeń. Życzę by dzieło pracy Księdza Arcybiskupa trwało i rozwijało się w nas wszystkich służąc Kościołowi i naszej ojczyźnie.

Łączę wyrazy szacunku.

Beata Szydło - Prezes Rady Ministrów.

Przewodniczący Konferencji Episkopatu Polski
Ksiądz Arcybiskup Stanisław Gądecki

Ekscelencjo. Najdostojniejszy Księżu Arcybiskupie Metropolito.

Starożytny Wschód znał zwyczaj, że królowie określali siebie samych jako pasterzy ludu, to stanowiło obraz ich potęgi, niestety obraz cyniczny. Narody były dla nich jak te owce, którymi pasterz mógł dysponować według swych zachcianek. Tymczasem Bóg żywy, pasterz wszystkich ludzi sam stał się barankiem, stanął pośród stada, pośród tych którzy są deptani i zabijani. Właśnie w ten sposób objawia się on jako prawdziwy pasterz. Ja jestem dobrym pasterzem, życie moje

oddaje za owce mówi Jezus o sobie samym. To nie moc zbawia, lecz miłość. Te słowa wypowiedziane przez papieża Benedykta XVI, chciałbym uczynić treścią naszych życzeń, które w imieniu Prezydium Konferencji Episkopatu Polski oraz wszystkich Biskupów Kościoła który jest w Polsce kierujemy do Waszej Ekscelencji, jako nowego pasterza Archidiecezji przemyskiej. To nie moc zbawia lecz miłość, niech te słowa towarzyszą Księdzu Arcybiskupowi w codziennym pasterskim trudzie, dla dobra powierzonego tobie ludu Bożego. Niech paliusz oznaka władzy metropolitarnej przypomina, że miarą pasterskiego posługiwania jest otwartość na przemieniającą moc Ducha Bożego, który pasterza czyni Barankiem zdolnym oddać swoje życie.

Niech Maryja, Królowa Apostołów wyprosi dla Księdza Arcybiskupa serce oddane, troskliwe i współczujące. Serce Pasterza gotowego zawsze wyruszać w drogę w poszukiwaniu zaginionych owiec, serce dobrego pasterza.

Stanisław Gądecki.
Arcybiskup Metropolita Poznański.
Przewodniczący Konferencji Episkopatu Polski.

Przemówienia

Ks. Arcybiskup Józef Michalik– towarzyszyli mu Archiprezbiterzy wraz z Ks. Rektorem Wyższego Seminarium Duchowego w Przemyślu.

Wyrażam wdzięczność Panu Bogu, że dożyłem tak pięknego dnia jak dzień dzisiejszy, kiedy mogę wraz z najbliższymi mi ludźmi przeżywać znak woli Bożej, która wskazuje nam nowego przewodnika na drodze wiary i nadziei zbawienia. Jest nim Ks. Arcybiskup – Metropolita Adam Szal. Wyrażam szczere z głębi serca podziękowanie Księdzu Arcybiskupowi Adamowi za świadectwo wiary i ofiarnej miłości w służbie Panu Bogu, miłości pielgrzymiej okazywanej Matce Najświętszej w gorliwości pasterskiej świadczonej ludziom. To dzięki tej wielorakiej posłudze znanej także poza granicami Archidiecezji skutecznie realizował nasz Arcypasterz najtrudniejsze zadania. Niech obfita łaska Boża i oddanie kapłanów przemyskich, a także pomoc świeckich towarzyszy kochanemu naszemu Arcybiskupowi Metropolicie w jego nowej odpowiedzialności eklezjalnej.

Słowa szczerego uznania kieruję do Ojca Świętego Franciszka i księdza Arcybiskupa Celestino Migliore, że potrafili rozeznaczyć walory umysłu i ducha w tym skromnym człowieku, który czynił wszystko, żeby raczej je ukrywać, a jednak został obdarzony tym ważnym zaufaniem Kościoła. Księdzu Arcybiskupowi Nuncjuszowi dodatkowo dziękuję za styl w jakim w tym przypadku zrealizował swoją misję.

Na koniec raz jeszcze serdecznie dziękuję Księdzu Arcybiskupowi Adamowi, biskupowi Stanisławowi, księżom biskupom z Metropolii przemyskiej, oraz księżom arcybiskupom z archidiecezji grecko – katolickiej, dziękuję ukochanym w Panu kapłanom, klerykom, siostronom Sercankom i wszystkim Zakonom oraz ludziom świeckim, zwłaszcza młodym zaangażowanym w życie Kościoła w Stowarzyszeniach, Ruchach i Wspólnotach modlitewnych, za lata współpracy i wsparcie modlitewne. I przez najbliższe lata módlmy się wzajemnie za siebie, za Kościół i naszą Ojczyznę.

Ks. prałat Andrzej Skiba - ojciec duchowny kapłanów Archidiecezji, towarzyszyli mu Prepozyci Kapituł Kolegiackich.

Czcigodny Księżu Arcybiskupie.

Dziś wchodzisz do szeregu kapłanów, biskupów diecezjalnych, którzy w ostatnim stuleciu wywarli znaczące piętno na duchowości naszej archidiecezji. Witając Cię w imieniu wszystkich kapłanów mam ułatwione zadanie, bo nic nie muszę mówić o diecezji, ani o naszym prezbiterium, bo jesteś jednym z nas, jesteś jednym z nas ale jako najwyższy przełożony, znasz diecezję, znasz swoich kapłanów. Jako jeden z nas zostałeś wyróżniony, bo parafrazując myśl Teodora z Mopsuestii, przez całe swoje życie kapłańskie, prawie 16 lat posługiwania biskupiego, et wykazałeś należyte zdrowie moralne i kapłańskie, co dowodzi, że zasługujesz na swą godność i że pożytecznie spełniałeś dla wspólnoty to, co należy do Twoich obowiązków. Twój poprzednik począwszy od Świętego Józefa Sebastiana Pelczara, to biskupi wielcy. To o naszej diecezji mówiono że jest docta et pia. To oni przez swoją posługę wytyczali drogę, uczyli jak zarządzać znakom czasu i jak gorliwie pełnić służbę w imię Trójcy Przenajświętszej. Będziesz sternikiem wielkiego okrętu, który na burcie ma napis Archidiecezja przemyska. Pisarze starożytności chrześcijańskiej współpracowników biskupów, kapłanów i diakonów określali mianem żeglarzy czy marynarzy. To jest załoga okrętu. Dziś ta załoga melduje się do odprawy. Dobrze będzie jeżeli ten diecezjalny okręt będzie płynął po spokojnych falach, a czasem mogą przyjść sztormy, nawałnice problemów i burze. Trzeba będzie mocno trzymać ster łodzi Kościoła. Pan jednak będzie Ci towarzyszył. Zapewnia Cię o tym sam najwyższy Bóg w Trójcy Świętej Jedyny nie lękaj się bo jestem z Tobą by Cię wspomagać. Sami będziemy Cię wspierać naszymi modlitwami. Święty Ignacy Antiocheński pisze o potędze modlitwy wspólnej, wraz z biskupem. Jeżeli modlitwa wspólna dwóch pierwszych lepszych ludzi ma moc tak wielką, ileż potężniejsza jest modlitwa biskupa i całego Kościoła.

Chcemy trwać w jedności z Tobą Księżu Arcybiskupie, pamiętamy o przestrodze, nie róbcie niczego bez biskupa, wszystko róbcie wspólnie, jedna modlitwa, jedna prośba, jeden duch, jedna nadzieja w miłości, radości nienagannej. Jeden jest tylko Jezus Chrystus od którego nic nie ma lepszego. Wszyscy więc biegnijcie aby zjednoczyć się jakby w jedną Świątynię Boga, jakby wokół jednego ołtarza, w jednym Jezusie Chrystusie. Bądź okiem i językiem Kościoła jak uczą starożytni pisarze chrześcijańscy. Dostrzegaj co się dzieje na tym diecezjalnym okręcie, głoś naukę, nastawaj w porę i nie w porę, wykazuj błąd napominaj, podnoś na duchu z całą cierpliwością w każdym nauczaniu. Czuwaj we wszystkim, znoś trudy, wykonaj dzieło Ewangelisty, spełnij swe posługiwanie. Posługę Twoją polecamy Matce Najświętszej Jackowej z Archikatedry, Kalwaryjskiej, Częstochowskiej. Jesteś czcicielem Maryi a Ona czuwa nad nami, budzi wiarę, umacnia nadzieję, rozprasza zwątpienia, podnosi małodusznych.

Niech Bóg w Trójcy Świętej jedyny będzie uwielbiony przez Twoją posługę.

P. Marek Kuchciński - Marszałek Sejmu, towarzyszyli mu p. Ewa Leniart wojewoda podkarpacki, p. poseł Justyna Wróblewska, oraz p. generał Józef Hal.

Ekscelencjo Czcigodny Księżu Arcybiskupie.

Eminencje, Ekscelencje. Szanowni Państwo.

Pragnę serdecznie podziękować za zaproszenie na dzisiejszy ingres Księdza Arcybiskupa. To dla mnie jako Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polski, a przede wszystkim przemysłanina zaszczyt móc uczestniczyć w tej wyjątkowej uroczystości tutaj w Archikatedrze pod wezwaniem Świętego Jana Chrzciciela. Ingres dla całej naszej społeczności jest powodem do ogromnej dumy i radości, bowiem Wasza Ekscelencja związany jest z ziemią przemyską od urodzenia. Wielu wiernych zna

osobiście Księdza Arcybiskupa z lat szkolnych i pracy duszpasterskiej, ale przede wszystkim z licznych pielgrzymek do Sanktuariów Maryjnych. Mamy świadomość wielkiego, głębokiego zaangażowania, oraz wielki wkład Księdza Arcybiskupa w pracę charytatywną i edukacyjną i staje się ona dla nas drogą i wskazaniem dla naszej pracy. Mamy świadomość zaangażowania Księdza Arcybiskupa w pracę z pokrzywdzonymi przez los i młodymi ludźmi poszukującymi autorytetów i życiowych drogowskazów i to także staje się dla nas przesłanką i wskazaniem w naszej pracy publicznej. Dla narodu i państwa Polskiego od 1050 roku związanego z dziedzictwem chrześcijańskim, z kościołem powszechnym, systemem wartości, które chrześcijaństwo nam przyniosło i nas wzmacnia, to działalność nie do przecenienia, jako bardzo ważna część służby publicznej, a szczególnie w tej stolicy biskupiej, pamiętając o wielkich poprzednikach Waszej Eksceleencji.

Proszę Waszą Ekscelencję o przyjęcie wyrazów wdzięczności za wszystko, co Ksiądz Arcybiskup dotychczas uczynił dla całej społeczności Archidiecezji Przemyskiej.

Życzę wielu sił niezbędnych w wypełnianiu trudnej i odpowiedzialnej służby. Życzę wytrwałości w podejmowaniu nowych zadań i codziennych obowiązków, by pracy Księdza Arcybiskupa towarzyszyła zawsze życzliwość oraz wdzięczność ludzi. Szczęść Boże na posługę duszpasterską.

P. Władysław Ortyl - Marszałek województwa podkarpackiego –towarzyszyli mu p. Robert Choma prezydent miasta Przemyśla, p. Jan Pączek starosta powiatu przemyskiego oraz p. Piotr Pilch dyrektor Podkarpackiego Centrum Edukacji Nauczycieli.

Ekscelencjo. Księżu Arcybiskupie.

To dla mnie wielki zaszczyt i niezwykła radość iż mogę złożyć na ręce Waszej Eksceleencji najserdeczniejsze z głębi serca płynące gratulacje w związku z objęciem przez Ekscelencję diecezji przemyskiej. Czynię to w imieniu własnym jako Marszałek województwa podkarpackiego, ale również stojąc tu razem z Prezydentem, Starostą w imieniu wszystkich samorządowców.

Ingres Waszej Eksceleencji do Katedry przemyskiej, jest uroczystą historyczną chwilą w której pragniemy przekazać wyrazy najwyższego uznania oraz życzyć Waszej Eksceleencji, na tym nowym szlaku posługi duszpasterskiej obfitości Łask Bożych, sił płynących z chwały i Tajemnicy Trójcy Świętej oraz opieki Matki Bożej. Radość nasza jest duża i tym większa, że jesteś synem Księżu Arcybiskupie tej podkarpackiej ziemi.

Jesteśmy pełni ufności, że wierni archidiecezji przemyskiej w osobie Waszej Eksceleencji zyskali ojca i przewodnika, który swoją troską, opieką duszpasterską na pielgrzymim szlaku, oraz na co dzień oddaniem i poświęceniem, będzie służył Kościołowi. Przewodniczenie Archidiecezji przemyskiej jest ogromnym zobowiązaniem wobec wiernych. Jest posługą Bogu, posługą publiczną. Ta posługa stanowi kontynuację, spuściznę wielkich poprzedników Księdza Arcybiskupa: Świętego Józefa Sebastiana Pelczara, Arcybiskupa Ignacego Tokarczuka, z rąk którego Ksiądz Arcybiskup przyjął święcenia kapłańskie, oraz Arcybiskupa Józefa Michalika.

Ufamy, że droga posługi kapłańskiej, którą kroczy Wasza Ekscelencja będzie emanowała na Kościół Przemyski i jego wiernych ubogacając wiarę oraz dając im siłę do przezwyciężania codziennych trudów. Jesteśmy głęboko przekonani, że zyskujemy w osobie Waszej Eksceleencji przewodnika, opiekuna, w wielu trudnych kwestiach dotyczących współczesnie Polaków.

Wiemy, że Wasza Ekscelencja z troską i zaangażowaniem pochyliła się nad zagrożeniami nad naszą Ojczyzną, na którą czyhają różne problemy i trudności. Problemy na które czyhają polskie Rodziny i małżeństwa, na ludzi młodych stojących u progu swych życiowych wyborów. Wiemy, że żywo interesują Waszą Ekscelencję problem emigracji młodych, oraz wychowania najmłodszego pokolenia. Jesteśmy przekonani, że ojcowskie wsparcie, którego wielu wiernych doświadczyło, od Waszej Eksceleencji na pielgrzymim szlaku na Jasną Górę oraz do Sanktuariów Maryjnych

Podkarpacia, będzie teraz umacniało wszystkich wiernych Archidiecezji przemyskiej w wierze, a także będzie pomagało odnaleźć drogę w chwilach rozterek i trudności.

Wasza Ekscelencjo. W tej uroczystej chwili proszę o przyjęcie Ekscelencję życzeń , obfitości Łask Bożych, zdrowia, oraz radości z owoców posługi duszpasterskiej. Niech modlitwa wszystkich wiernych, niech modlitwa wszystkich nas samorządowców , którzy nie wymawiają się przed klękaniem przed biskupem, przed kapłanem, niech wstawiennictwo Matki Bożej Jackowej stanowi oparcie w duchowym przywództwie wspólnoty Kościoła i głoszenie Słowa Bożego.

Szczęść Boże Księżu Arcybiskupie.

Rodzeństwo oraz przedstawiciele parafii Wysoka koło Łańcuta.

Księżu Arcybiskupie Adamie. Pasterzu Kościoła przemyskiego. W dniu Twego Ingresu, jako wspólnota parafialna , wraz z Rodziną z której się wywodzisz, chcemy wyrazić naszą radość i uznanie, iż Ty nasz rodak stajesz dziś jako pasterz Archidiecezji przemyskiej. Na progu Twojej misji, służenia i kierowania Kościołem przemyskim, chcemy życzyć Ci abyś dzięki łasce Ducha Świętego, jako sługa i szafarz Bożych tajemnic okazał się wierny w wykonywaniu swojego urzędu, posługiwania oraz prowadzenia diecezjan do bram zbawienia. Niech Święty Walenty wyprasza dla Ciebie światło prawdy, abyś przeobleczony świętością na chwałę Pana i pożytku ludzi był pasterzem na wzór Serca Jezusowego.

Zawieramy Ciebie Drogi Arcybiskupie naszej niebieskiej Matce i obiecujemy ponawiać tę modlitwę każdego dnia Twojego posługiwania.

Szczęść Boże.

Podziękowanie - Ks. Arcybiskup Adam Szal.

Jest taka anegdota opowiadająca o Błogosławionym Janie XXIII, który podobno budząc się w nocy, rozważając o trudnych sprawach dotyczących Kościoła mówił; jutro powiem to papieżowi, ale gdy obudził się tak lepiej mówił a przecież papieżem jestem sam. Do tej pory mówiłem trudniejsze sprawy to do Księdza Arcybiskupa Józefa, a teraz się tak okazało, że te trudne sprawy spadły też i na mnie.

Chciałbym skierować kilka słów podziękowania do wszystkich tu zebranych i do łączących się z nami poprzez transmisję telewizyjną czy radiową, do tych co duchowo łączy się z nami, a chciałbym rozpocząć słowami Apostoła Bożego Miłosierdzia, Świętej Siostry Faustyny. Miłosierdzie Pańskie wyśpiewywać będę na wieki przed wszystkim ludem , bo ono jest największym przymiotem Boga, dla nas nieustannym cudem , wytryskujesz z troistości Bożej.

Chciałbym więc podziękować Bogu w Trójcy Świętej Jedyńemu, za ten szczególny dzień w życiu naszej Archidiecezji jej nowego biskupa. Dziś dziękujemy Bogu w Trójcy Świętej Jedyńemu za opiekę nad naszym lokalnym przemyskim Kościołem i modlimy się o dalszą opiekę nad nim. Niech będzie pochwalona Maryja z Sanktuarium Trójcy Przenajświętszej , oraz święci patronowie naszej Archidiecezji : Jan z Dukli, Józef Sebastian Pelczar, błogosławiony Jan Wojciech Balicki czy Dobry Łotr. Są oni kolejnym znakiem dobroci i obecności Boga w wspólnocie naszego Kościoła.

Bóg jak uczy nas historia Zbawienia, zapisana na kartach Pisma Świętego, aktywnie włącza się w realizację swego zbawczego planu. Dlatego więc uwielbiając dobrego Boga, chcemy podziękować mu również za ludzi którzy kochają Kościół i uczą nas prawdziwej troski o niego.

W tej perspektywie moje myśli biegną najpierw do serca Kościoła do namiestnika Chrystusowego na ziemi papieża Franciszka. Dziękując Ojcu Świętemu za okazane mi zaufanie, pokornie chcę zapewnić, że przy pomocy Łaski Bożej i wsparty życzliwością ludzi, będę się starał gorliwie służyć ludowi Bożemu. Uczucia te składam na ręce obecnego tu Nuncjusza Apostolskiego Księdza Arcybiskupa Celestino Migliore, któremu z serca dziękuję za Jego obecność i wszelkie przejawy życzliwości wobec naszej przemyskiej Archidiecezji.

Chciałbym teraz skierować kilka słów pod adresem bardzo szczególnej osoby jaka jest dla Kościoła w Polsce i naszej Archidiecezji Ksiądz Arcybiskup Józef. Najdostojniejszy Księżu Arcybiskupie. Cała Archidiecezja przemyska, tak umiłowana przez Ciebie, jest wdzięczna Księdzu Arcybiskupowi za ostatnie 23 lata posługi, nacechowanej gorliwością, żywą wiarą oraz wyjątkowa umiejętnością odczytywania znaków czasu, nowych wyzwań duszpasterskich. Owoce pracy Księdza Arcybiskupa już są widoczne, kolejne przyjdą wraz z upływem czasu jak tego uczy Święty Paweł Apostoł mówiąc, że tym który daje wzrost zasianemu przez pracowników Winnicy Pańskiej ziarnu jest sam Bóg. Życzę jednocześnie Księdzu Arcybiskupowi potrzebnych łask na dalsze lata służby Kościołowi. Polecam siebie i całą Archidiecezję modlitwom Księdza Arcybiskupa z nadzieją, że nadal będziemy czerpać z głębi wiary i doświadczenia Księdza Arcybiskupa.

Wśród nas są obecni pasterze różnych Kościołów lokalnych w Polsce. Jest Ksiądz Kardynał Kazimierz Nycz, Ksiądz arcybiskup Wojciech Polak Prymas Polski, Księża Arcybiskupi i Biskupi. Eminencje, Ekscelencje, z całego serca dziękuję za tak bardzo pokrzepiającą nas wszystkich obecność i za ogromną życzliwość, którą doświadczałem w ciągu ostatnich lat życia, zwłaszcza od chwili nominacji na biskupa pomocniczego.

Kolejny niezwykle rys dzisiejszej uroczystości ukryty jest w tym, że zbiega się ona w naszej Archidiecezji z dniem modlitw o świętość kapłanów Archidiecezji przemyskiej. Pragnę szczególnie bardzo serdecznie pozdrowić wszystkich kapłanów naszej Archidiecezji, przybyłych dziś do Archikatedry, a nieobecnych w sposób fizyczny a łączących się z nami poprzez choroby, cierpienia, czy zajęcia duszpasterskie. Święty Jan Paweł uczył nas jak ważna jest dobra współpraca biskupa z kapłanami.

Drodzy Bracia w kapłaństwie Chrystusowym, dziękuję wam za waszą życzliwość, wieloletnią życzliwość, obecność, modlitwę i za duchowe wsparcie i zaangażowanie w budowaniu Królestwa Chrystusowego na ziemi. Z serca proszę was o dalszą wytrwałą posługę dla dobra Archidiecezji. Ufam, że wspólnie będziemy wzrastać w świętości, na miarę kapłanów których wydała nasza Archidiecezja, ze świętym Janem z Dukli, świętym Andrzejem Bobolą, świętym Józefem Sebastianem, błogosławionym Księdzem Janem Balickim i innymi świętymi i błogosławionymi.

Jestem świadomy że trudno jest w tym momencie wymienić imiennie tych wszystkich, którzy wspierają mnie osobiście, przyczyniają się do pomnożenia dobra i piękna naszej Archidiecezji, oraz wnieśli jakikolwiek wkład w piękno dzisiejszej uroczystości. Dlatego też wdzięczną pamięcią obejmuje Księży infułatów, Księży Prałatów, Rektorów, Wychowawców, Profesorów Seminariów Duchownych w Przemyślu, Rzeszowie i Sandomierzu. Dziękują za obecność i życzliwość Księżom Archiprezbiterom, Dziekanom, Proboszczom, Wikariuszom z terenu naszej Archidiecezji oraz bratnich diecezji Rzeszowskiej, Zamojsko Lubaczowskiej, Sandomierskiej.

Słowa wdzięczności kieruje do kapłanów moich kolegów z rocznika święceń, oraz wszystkich kapłanów tu obecnych. Szczere podziękowanie składam księżom, którzy z podziwu godną gościnnością przyjmują przemyskapieszą pielgrzymkę na Jasną Górę.

Nie sposób pominąć w tym momencie wszystkie osoby życia konsekrowanego, którym z serca dziękuję za gorliwość i wierność powołaniu i charyzmatowi oraz modlitwę która nieustannie przemienia ziemię naszego lokalnego Kościoła. Chcę Was wszystkich Ojcowie, bracia, siostry zakonne, członkowie Instytutów życia konsekrowanego zapewnić o mojej życzliwości, życząc przy okazji licznych i świętych powołań do waszych wspólnot.

Wspominając z sentymentem studia na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim , dziękuję reprezentantom tej uczelni, a także z Uniwersytetu im. Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie, oraz Uniwersytetu im. Świętego Jana Pawła II w Krakowie, tak bliskiego nam poprzez afiliację naszego Seminarium.

Słowa wdzięczności kieruję także wobec przedstawicieli innych uczelni : Przemyśla, Jarosławia, Rzeszowa. Serce Kościoła Powszechnego bije w Wiecznym Mieście, ale przecież każda diecezja ma swoje lokalne serce, którym jest Wyższe Seminarium Duchowne. Na ręce Księdza Rektora Dariusza Dziadosza, księdza dyrektora administracyjnego Janusza Jakubca oraz Księdza Łukasza Jastrzębskiego, dziękuję wszystkim przełożonym, profesorom, pracownikom Seminarium, dziękuję za troskę o formację przyszłych pokoleń kapłanów za wieloletnią życzliwość oraz wydatne wsparcie w przygotowanie dzisiejszych uroczystości pod względem modlitewnym, liturgicznym oraz logistycznym.

Wymowna jest w dniu dzisiejszym obecność wśród nas przedstawicieli władz państwowych i parlamentarnych z panem Marszałkiem Sejmu Markiem Kuchcińskim i panią wojewoda Ewą Leniart , oraz władz Samorządowych z panem Marszałkiem Władysławem Ortylem na czele.

Dziękuję także władzom naszego pięknego miasta Przemyśla z panem prezydentem Robertem Chomą oraz władzom powiatowym z panem starostą Janem Pączkiem.

Pozdrawiam wszystkich przedstawicieli poszczególnych miast naszej przemyskiej Archidiecezji . Wymowna jest również obecność wojewódzkiego, podkarpackiego konserwatora zabytków pani Beaty Kot. Wszystkim obecnym tutaj przedstawicielom życia parlamentarnego, politykom oraz osobom zaangażowanym w życie społeczne na różnych szczeblach dziękuję za życzliwość i wspólna modlitwę. Życzę państwu wielu łask, siły i wytrwałości w służbie na rzecz dobra ojczystego domu.

Pragnę wyrazić szczególną wdzięczność wszystkim pracownikom Kurii Metropolitalnej i Sądu Biskupiego z Księdzem Kanclerzem Bartoszem Rojnowskim z księdzem oficjałem Józefem Barem, księdzem ekonomem Edwardem Sobolakiem na czele z księdzem sekretarzem Romanem, dziękuję za waszą gorliwość w spełnianiu obowiązków oraz za nieocenioną pomoc w przygotowaniu wydarzeń związanych z ingresem nowego Biskupa.

Każdy z nas Drodzy Bracia i Siostry przyszedł na świat w konkretnym miejscu i czasie, wśród kochających nas osób. Dlatego teraz moją wdzięczność chcę wyrazić wobec całej mojej rodziny, która każdego dnia jest dla mnie wyjątkowym wsparciem i umocnieniem. W moim sercu jest dzisiaj miejsce dla zmarłych biskupów, kapłanów, zmarłych rodziców Heleny i Czesława. Dziękuję wam za dar życia, wychowania i przykład wiary. Ufam, że współuczestniczycie w dzisiejszym wydarzeniu, już z innej perspektywy.

Dziękuję również moim Rodakom, mieszkańcom rodzinnej parafii Wysoka Łańcucka , kolegom i koleżankom, nauczycielom i wychowawcom niezapomnianych lat edukacji w zakresie szkoły podstawowej i średniej. Widocznym i słyszalnym znakiem życzliwości moich rodaków jest obecność orkiestry. Pragnę życzyć aby nasza wspólnota parafialna pod batutą Jezusa – Dobrego Pasterza i mądrze prowadzona przez duszpasterzy, była tak zgrana jak orkiestra uświetniająca dzisiejszą uroczystość.

Z całego serca dziękuję tym wszystkim, którzy pokonując wiele kilometrów przybyli dziś do przemyskiej Archikatedry, by trwać na modlitwie niczym Apostołowie zgromadzeni w Wieczerniku. Proszę Was jednak pokornie o duchowe wsparcie oraz współpracę na drodze do świętości. W szczególny sposób dziękuję przedstawicielom Akcji Katolickiej, Członkom Ruchu Światło - Życie, z moderatorem generalnym Ruchu Księdzem Markiem. Dziękuję członkom ruchu Apostolstwa Młodzieży, Katolickiego Stowarzyszenia Młodzieży, Szkolnych Kół Caritas, wolontariuszom oraz przedstawicielom innych wspólnot i Ruchów kościelnych.

Jak nie przywołać w tym miejscu niezapomnianych słów Świętego Jana Pawła II, skierowanych do młodzieży. Wy jesteście nadzieją Kościoła, Wy jesteście nadzieją świata. Ośmielam się dodać, że jesteście również moja nadzieją.

Dziękuję wszystkim zatroskanym o piękno dzisiejszej liturgii. Dziękuję księdzu prałatowi Mieczysławowi i wszystkim którzy tworzą wspólnotę : parafii Katedralnej, wszystkim, którzy zadbali o piękno tej świątyni, o przebieg tej liturgii. Dziękuję chórowi Magnificat pod dyktando księdza prałata Mieczysława Gniadego.

(W tym miejscu Ks. Arcybiskup Adam Szal. w j. włoskim zwrócił się do Gości, którzy przybyli z Włoch, dziękując im za obecność na uroczystości ingresu i wspólną modlitwę, prosząc równocześnie ich również o przekazanie serdecznych pozdrowień dla innych zaprzyjaźnionych osób.)

Na ręce komendanta wojewódzkiego policji pana Krzysztofa Pobuta oraz komendanta Straży Miejskiej pana Jana Genei składam wyrazy wdzięczności funkcjonariuszom Policji oraz Straży Miejskiej za pomoc w zabezpieczeniu i zorganizowaniu dzisiejszej uroczystości. Dziękuję za obecność i modlitwę przedstawicielom Wojska, Straży Granicznej, Straży Ochrony Kolei, Służby Celnej.

Słowa wdzięczności pragnę skierować również do wszystkich obecnych w naszej Archikatedrze przedstawicieli środków przekazu, szczególnie Telewizji Trwam, transmitującej dzisiejszą uroczystość, Telewizji Polskiej oraz diecezjalnemu Radiu Fara.

Witam i pozdrawiam Redakcję Tygodnika Niedziela. Dziękuję za waszą obecność w Archidiecezji już od 1994 roku, a także za wsparcie pieszej Pielgrzymki smakowitą zupą. Dziękuję również redakcji przemyskiej Tygodnika Katolickiego Niedziela za wieloletni trud owocujący ogromem treści formacyjnych. Wszystkim dziennikarzom życzę wielu dobrych natchnień, oraz potrzebnych sił w promowaniu niezniszczalnych ideałów prawdy, dobra i piękna.

Chciałbym ponadto podziękować Caritas Archidiecezji przemyskiej na ręce Księdza Dyrektora Artura Jańca, za codzienną troskę o potrzebujących. Mówię to także przez pryzmat dzisiejszej uroczystości, ponieważ po skończonej uroczystości wszystkich uczestników chciałbym czymś poczęstować. Nasze przemyskie Seminarium jest mimo swoich rozmiarów trochę zbyt małe, stąd wszystkich uczestników zapraszam do Centrum Charytatywnego – Centrum Caritas na poczęstunek. Ksiądz Dyrektor obiecał, że nikomu bigosu nie zabraknie. Natomiast wszystkich zaproszonych gości z Eminencją Księdzem Kardynałem, Księdzem Arcybiskupem Nuncjuszem, wszystkich Biskupów, kapłanów i zaproszonych gości zapraszam w gościnne progi naszego Seminarium, którym dziękuję za gościnę.

Na koniec proszę o przyjęcie pamiątkowych obrazków , oraz małej książki, publikacji obrazującej potęgę nadziei w perspektywie Bożego Miłosierdzia. Przy tej okazji pragnę podziękować panu prezesowi Romanowi Klusce za dar pamiątkowych książek, oraz księdzu Łukaszowi, którzy podjęli się pięknego dzieła apostołatu medialnego.

Zakończę słowami Świętej Siostry Faustyny, nieco je modyfikując. O Boże mój, gdy patrzę w przyszłość ogarnia mnie trwoga, ale po co wgłębiać się w przyszłości, a chociaż jestem słaby i mały, dajesz mi łaskę swej wszechmocy , a więc z ufnością w miłosierdzie Twoje idę przez życie jak dziecko małe, i składam Ci codziennie w ofierze serce moje, rozpalone miłością o większą Twą chwałę. „Bóg zapłać”.

List pasterski po Ingresie 2016

W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego. Gloria TibiTrinitas!

Drodzy Bracia w powołaniu kapłańskim,
Drogie Osoby życia konsekrowanego,
Drodzy Bracia i Siostry!

Znak krzyża, czyniony z wiarą, jest wyznaniem wiary w Boga w Trójcy Świętej Jedyne. To wyznanie wiary jest także nawiązaniem do szczególnie ważnego momentu w naszym życiu, jakim jest chrzest święty. To w imię Boga w Trójcy Świętej Jedyne zostaliśmy uwolnieni od grzechu pierwotnego i włączeni do zbawczej społeczności Kościoła. To w imię Trójcy Świętej dokonują się w nas inne znaki sakramentalne. Kościół jest ludem zjednoczonym jednością Ojca i Syna, i Ducha Świętego, czyli wspólnotą zgromadzoną w imię Trójcy Świętej (św. Cyprian, „De oratione dominica”).

Od dawien dawna, w naszej polskiej i katolickiej obrzędowości znakiem krzyża czynionym na naszym ciele i związanym z tymi słowami rozpoczynane były czynności dnia codziennego oraz nadzwyczajne uroczystości, takie jak błogosławieństwo dziecka wstępującego na nową drogę życiową lub udającego się w daleką, niebezpieczną podróż. Rolnik pracujący w polu, matka piekąca chleb czy rozkrawająca bochenek chleba, sportowiec podejmujący próbę osiągnięcia dobrego wyniku, uczeń stający do ważnego egzaminu czy ktoś rozpoczynający podróż samochodem i budzący w sobie intencję szczęśliwej drogi - czynią ten właśnie znak i wypowiadają te słowa.

Bóg w Trójcy Świętej Jedynej zaprasza nas do wędrówki ku zbawieniu, którym jest On sam. Wędrówka ta stała się możliwa przez dzieło dokonane przez Jezusa Chrystusa, naszego Zbawiciela i trwa w świętym Kościele katolickim.

Dziś, w uroczystość Trójcy Świętej, znakiem krzyża i wyznaniem wiary w Boga w Trójcy Świętej Jedyne rozpoczynamy naszą wspólną wędrówkę we wspólnocie naszej archidiecezji, która jest częścią nowego narodu wybranego.

Z woli Ojca Świętego Franciszka będziemy wspólnie realizować nasze życiowe powołania, które mają nas zbliżyć do Pana Boga i do drugiego człowieka. Papież Franciszek zaleca, aby wędrówka biskupa z wiernymi miała szczególny charakter: [niech pasterz] „niekiedy stanie z przodu, aby wskazać drogę i podtrzymać nadzieje ludu, innym razem zwyczajnie stanie pośród wszystkich ze swą prostą i miłosierną bliskością, a w pewnych okolicznościach powinien iść za ludem, aby pomóc tym, którzy zostali z tyłu” („Evangelii Gaudium” n. 31).

U początku tego pielgrzymiego trudu chciałbym, jako pasterz posługujący w Archidiecezji Przemyskiej, naznaczyć was wszystkich znakiem Krzyża Świętego i zachęcić do wspólnego życiowego wędrowania. Do udzielania błogosławieństwa zachęca nas autor natchniony: „Niech cię Pan błogosławi i strzeże. Niech rozpromieni oblicze swe nad tobą, niech cię obdarzy swą łaską. Niech zwróci ku tobie oblicze swoje i niech cię obdarzy pokojem” (Lb 6, 24-26). Chrystus wiele razy błogosławił ludzi, między innymi dzieci, a rozstając się z apostołami, „wyprowadził ich ku Betanii i podniósłszy ręce błogosławił ich. A kiedy ich błogosławił, rozstał się z nimi i został uniesiony do nieba” (Łk 24, 50-51). W dzisiejszym świecie, tak skomplikowanym, pełnym rażących niesprawiedliwości i krzywd, jakże aktualna jest zachęta św. Piotra Apostoła: „Nie oddawajcie złym za złe ani złorzeczeniem za złorzeczenie. Przeciwnie zaś błogosławcie. Do tego jesteście powołani, abyście odziedziczyli błogosławieństwo” (1 P 3, 9).

Z serca błogosławię i dziękuję księdzu arcybiskupowi Józefowi za przykład umiłowania spraw Bożych i Kościoła katolickiego, zarówno w wymiarze diecezjalnym jak i powszechnym.

Niech Boże błogosławieństwo spocznie w gorliwym sercu księdza biskupa Stanisława i umocni go w trudzie pasterskiego posługiwania.

Z serca błogosławię kapłanom diecezjalnym i zakonnym - tym, którzy tak często mają okazję przekazywać wiarę w tajemnicę Trójcy Świętej, czyniąc znak krzyża nad wiernymi. Proszę Was o wierne realizowanie swego powołania kapłańskiego, na wzór świętych kapłanów naszej archidiecezji - św. Jana z Dukli, św. Andrzeja Boboli, św. Józefa Sebastiana, bł. ks. Jana Balickiego, bł. ks. Bronisława Markiewicza, błogosławionych Augusta i Michała Czartoryskich. Wzorem naszych świętych, błogosławionych i świętobliwych odczytujemy znaki czasu. Bądźcie głosicielami Słowa Bożego, wytrwałymi szafarzami sakramentów świętych, animatorami różnych, ożywiających wiarę w naszych parafiach grup duszpasterskich.

Alumnom naszego Wyższego Seminarium błogosławie, życząc wzrostu duchowego w wędrówce ku realizacji powołania kapłańskiego. Razem z Wami będziemy modlić się o to, by nie brakowało waszych następców w seminaryjnych ławach.

Niech będą błogosławione wszystkie osoby życia konsekrowanego, realizujące swój charyzmat i służące w ten sposób Bogu i ludziom przez trwanie w modlitwie i w pełnieniu codziennej, szarej służby Panu Bogu i ludziom.

Błogosławieństwo Boże niech spocznie na wszystkich rodzinach archidiecezji. Niech owocem tego błogosławieństwa będzie miłość, wierność i uczciwość małżeńska oraz trwanie w sakramentalnym związku. Oby w naszych rodzinach nie było bolesnych napięć, rozdarcia, bezrobocia, alkoholizmu i innych nieszczęść. Modlę się i Was do tej modlitwy zachęcam, by nie pustoszały piękne polskie domy, a młodzi we własnej Ojczyźnie mogli realizować swoje marzenia i budować jej przyszłość. Niech rodziny naszej archidiecezji tworząc kręgi Kościoła domowego wspomagają się wzajemnie i umacniają w życiu wiary. Znak Krzyża Świętego wyciśnięty w sercach dzieci i młodzieży niech będzie jak najczęściej składany na ich czołach przez rodziców. Dzieciom i młodzieży życzę bezpiecznego wzrostu w łasce u Boga i u ludzi (por. Łk 2, 52). Niech rozwijają się na drodze wiary i przejmują chrześcijańskie dziedzictwo naszej ochrzczonej przed tysiącem lat Ojczyzny.

Szczególne pozdrowienie kieruję ku młodym ludziom, którzy wchodząc w dojrzałość szukają dla siebie właściwego miejsca w społeczności Kościoła. Serdecznie zapraszam Was do włączenia się do grup duszpasterskich - Ruchu Światło-Życie, Ruchu Apostolstwa Młodzieży, Katolickiego Stowarzyszenia Młodzieży, Szkolnych Kół „Caritas”. Stoi przed wami jakże aktualne wezwanie do zaangażowania w zbliżających się Światowych Dniach Młodzieży zarówno w archidiecezji jak i w Krakowie. Miejcie odwagę także odpowiedzieć na zaproszenie Jezusa do pójścia za głosem powołania kapłańskiego czy zakonnego. Czekam na Was Wyższe Seminarium Duchowne w Przemyślu i wiele zakonnych nowicjatów.

Z pokornym błogosławieństwem pochylam się nad bezrobotnymi, chorymi, cierpiącymi duchowo i fizycznie. Jesteście tak blisko Chrystusowego Krzyża. Proszę Was, ofiarujcie Wasze cierpienie i poczucie osamotnienia w intencji zbawienia nas wszystkich.

Mimo geograficznej odległości błogosławie tym, których konieczność życiowa zmusiła do opuszczenia Ojczyzny i pobytu na emigracji. Czujcie się potrzebni dla swoich rodzin i dla Kościoła w archidiecezji. Dobry Bóg niech ustrzeże Was od utraty wiary i pozwoli wrócić do domu rodzinnego.

Boże błogosławieństwo niech dotknie łaską nawrócenia tych wszystkich, którzy obecnie są oddaleni od Pana Boga i Jego Kościoła. Dobry Łotr, patron naszej archidiecezji, niech wyprosi nam wszystkim łaskę nawrócenia.

Przyjmując błogosławieństwo w imię Trójcy Świętej, idźmy razem i wytrwale ku Bogu, który jest miłością. Do życia w doskonałości zachęca nas Tajemnica Trójcy Świętej, „bo zawiera ona, w Ojcu i Synu, i Duchu Świętym, nieskończoność w wiekuistym, piękno w obrazie, radość życia w darze” (św. Hilary, „O Trójcy Świętej”).

Boże, w Trójcy Świętej jedyny! „W Ciebie wierzę, Tobie ufam, Ciebie miłuję i uwielbiam, o błogosławiona Trójco.

Niech będzie błogosławiony Bóg, Jedyny w Trójcy Świętej, który stworzył świat i nim rządzi: Jemu chwała teraz i na wieki.

Chwała Tobie, Przenajświętsza Trójco. Ty nas obdarzasz miłosierdziem i odkupieniem”.

„Boże Ojcze, Ty zesłałeś na świat Twojego Syna, Słowo Prawdy i Ducha Uświęciciela, aby objawić ludziom tajemnicę Bożego życia; spraw, abyśmy wyznając prawdziwą wiarę, uznawali wieczną chwałę Trójcy i uwielbiali jedność Osób Bożych w potęgę ich działania; niech zabłyśnie nad nami dar Twojego Zbawienia i wlej w nasze serca nowe tchnienie Twojej miłości”.

W naszej wspólnej wędrówce prosimy o pomoc Maryję, poznającą w scenie Zwiastowania tajemnicę Trójcy Przenajświętszej: „Bądź pozdrowiona, Córko Boga Ojca, bądź pozdrowiona,

Matko Syna Bożego, bądź pozdrowiona, Oblubienico Ducha Świętego, Sanktuarium Trójcy Przenajświętszej”.

Niech Was błogosławi Bóg Ojciec i Syn i Duch Święty.

/-/ Adam Szal
Arcybiskup Metropolita Przemyski

(tył okładki)